

ЗВІТ ПРО ПРОВЕДЕННЯ OPEN SPACE "ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК МІЖКУЛЬТУРНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ"

1. Загальна інформація

Дата проведення: 26 квітня 2024 р.

Місце проведення: м. Київ

Тривалість: 4-5 годин

Кількість учасників: 48

Категорії учасників: Освітняни, представники етнокультурних громад, менеджери культури, молодіжні активісти, державні службовці.

2. Вступна частина

Захід спрямований на сприяння розвитку міжкультурного діалогу, підтримку культурного розмаїття та забезпечення дотримання культурних прав суб'єктів Нової української школи (НУШ).

Open Space розпочався з вітального слова модератора, який пояснив формат заходу та його основну мету. Учасники представилися та поділилися власним баченням міжкультурної компетентності та її значення у сучасному суспільстві. Відкритий формат заходу сприяв активному залученню всіх присутніх до обговорення.

3. Основні теми обговорення

На початку заходу учасники запропонували теми, які їх цікавлять у контексті міжкультурної компетентності. Після голосування було обрано 4-5 ключових тем, серед яких:

- Виклики та можливості міжкультурного діалогу у професійному та освітньому середовищі.
- Освіта як інструмент розвитку міжкультурної компетентності в рамках НУШ.
- Співпраця між громадами для збереження культурного розмаїття.
- Інструменти та методики для подолання стереотипів та упереджень.

- Включення міжкультурного компонента у програми навчання та виховання.

4. Робота у дискусійних групах

Дискусійні групи працювали над поглибленим аналізом обраних тем.

Основні проблеми, визначені учасниками:

- Відсутність систематичного підходу до розвитку міжкультурної компетентності в освітніх закладах.
- Низька обізнаність педагогів щодо методик міжкультурної комунікації.
- Стереотипи та упередження, що заважають ефективній взаємодії між етнокультурними спільнотами.
- Недостатня співпраця між освітніми закладами та культурними організаціями.

Основні питання, що обговорювалися:

1. Як можна інтегрувати міжкультурну компетентність у навчальні програми НУШ?
2. Які методи є найефективнішими для подолання стереотипів серед учнів та педагогів?
3. Як створити сприятливі умови для міжкультурного діалогу у громадах?
4. Які успішні кейси міжкультурної взаємодії можна застосувати в освітньому середовищі?
5. Які ресурси потрібні для підтримки міжкультурної освіти?

Учасники використовували інтерактивні методи, зокрема рольові ігри, моделювання діалогів, групові вправи, що дозволило не лише обговорити теоретичні аспекти, а й знайти ефективні рішення для впровадження міжкультурного підходу у своїй діяльності.

5. Презентація результатів учасників

Під час заключного етапу заходу учасники кожного тематичного столу представили напрацьовані ідеї та рішення. Аналіз презентацій виявив основні напрямки подальших дій:

Стіл 1: "Міжкультурна компетентність у освіті"

- Необхідність розробки навчальних програм, що враховують культурне розмаїття учнів.
- Запровадження міжкультурних занять у школах та дитячих садках.
- Подальші кроки: створення робочої групи для розробки методичних рекомендацій, організація пілотних проектів у закладах освіти.

Стіл 2: "Інструменти подолання стереотипів"

- Виявлено, що стереотипи закріплюються через відсутність прямих контактів між культурами.
- Запропоновано організацію регулярних заходів, що сприятимуть міжкультурному спілкуванню.
- Подальші кроки: проведення тренінгів для освітян та громадських діячів, створення інформаційної кампанії про подолання стереотипів.

Стіл 3: "Роль громад у підтримці культурного розмаїття"

- Важливість включення громад у формування політики міжкультурної інтеграції.
- Підтримка локальних ініціатив через механізми державно-приватного партнерства.
- Подальші кроки: залучення місцевої влади до розробки програм підтримки етнокультурних громад, створення грантових фондів.

Стіл 4: "Співпраця між освітянами та менеджерами культури"

- Визначено важливість спільних проектів між закладами освіти та культурними установами.
- Запропоновано створення спеціальних міждисциплінарних програм для розвитку міжкультурного діалогу.

- Подальші кроки: організація партнерських зустрічей між представниками освітніх і культурних сфер, створення навчальних курсів у співпраці з музеями та театрами.

6. Висновки та подальші кроки

Висновки:

Результати заходу продемонстрували високу зацікавленість освітян та представників громад у розвитку міжкультурної компетентності. Open Space дозволив не лише підвищити обізнаність про важливість міжкультурного діалогу, а й створити ефективні механізми впровадження таких підходів у навчальний процес та суспільну діяльність.

Формат заходу довів свою ефективність у стимулюванні відкритих дискусій, виробленні спільних рішень та налагодженні горизонтальних зв'язків між учасниками. Було підкреслено, що міжкультурна освіта має бути невід'ємною частиною навчального процесу, що сприятиме формуванню толерантного та соціально згуртованого суспільства.

Наукові рекомендації:

- 1. Інтеграція міжкультурної компетентності в освітні програми**
 - Розробка навчальних курсів, що містять теми з міжкультурної взаємодії та толерантності.
 - Включення до шкільних та університетських програм інтерактивних занять з міжкультурної комунікації.
- 2. Розвиток педагогічної компетентності**
 - Організація спеціалізованих тренінгів для викладачів щодо методик міжкультурного навчання.
 - Видання методичних посібників для вчителів щодо практичного впровадження міжкультурних практик.
- 3. Підвищення рівня міжкультурного діалогу у громадах**
 - Створення постійно діючих платформ для обговорення міжкультурних питань на рівні місцевих громад.

- Залучення громадських організацій та культурних інституцій до спільних освітніх ініціатив.

4. Розширення міжгалузевої співпраці

- Поглиблення партнерства між освітніми установами, державними структурами та неурядовими організаціями.

- Створення грантових програм для підтримки міжкультурних проєктів у сфері освіти.

Подальші кроки:

- Розробка та впровадження освітніх курсів із міжкультурної компетентності в межах НУШ.

- Організація регулярних Open Space та інших інтерактивних заходів для обміну досвідом.

- Підготовка аналітичних звітів щодо ефективності впроваджених ініціатив та подальша корекція стратегій.